

■ Criteriile de eligibilitate pentru construcția de spitale, pe masa Guvernului
PAGINA 3

■ SCANDALUL "BMW PENTRU POLITIE" IA AMPLAORE / Prietenul președintelui Iohannis, sponsor la USR și PNL
PAGINA 4

■ Copiii vulnerabili, condamnați la excludere educațională
PAGINA 10

■ PLASAMENTE ALTERNATIVE / Valori perene, eterne și inestimabile
PAGINA 11

■ Capitala va avea o salină cu sare din Ucraina
PAGINA 11

■ Lucrătorii culturali vor avea statut
PAGINA 11

■ Scade șomajul în SUA
PAGINA 12

■ Rubla, în declin
PAGINA 12

GRAM AUR = 277,3997 RON

FRANC ELVEȚIAN = 5,0873 RON

EURO = 4,9410 RON

DOLAR = 5,0408 RON

OPINII

Presă românească a ajuns pe fundul oceanului și continuă să sape

Miercuri seara, la Antena 3, un fost călugăr aducea acuzații grave de pedofilie și orgii sexuale unor capi ai Bisericii. Invitații din studio, parte a creșterii jurnalismului românesc, se lătau să îl ironizeze și să îl contrazică prin punctele esențiale când lansau acuzații și teorii. Nimeni nu își punea însă întrebarea dacă e deontologic să permiți ca oricine să poată acuza de orice pe oricine în lipsa unor dovezi concrete, doar cu prezența avocatului celui învinovat care să ofere aparenta echidistanței.

O seară mai târziu, Ion Cristoiu se întreba în jurnalul său video dacă o persoană care ar fi dorit să o acuze de adulter pe Carmen Iohannis ar fi găsit la fel de repede spațiu de emisie. Probabil că nu, chiar și cu dovezi aferente, din cauza sensibilității subiectului, în vreme ce Teodosie al Constanței putea fi țărât mai ușor în noroi având în vedere aura sa de contestatar al adevărilor oficiale din pandemie.

CNA a asistat pasiv la demonstrația de jurnalism șchiop de miercuri, astfel încât joi seara, același personaj dubios, la granița dintre patologic și bufonerie, se lăfia pe ecranul României TV, un post gelos probabil pe adevărată concurență.

Ce rămâne acum, să apară și un reality-show pe tema asta? Sau să îl vedem pe denunțatorul plimbat pe la televiziuni și săptămânala viitoare, eventual și la Animal Planet pentru că sexul are și o dimensiune animalică?

Dar nu vorbim de un caz izolat aici, ne amintim ce demonstrație de propagandă șchioapă și simț critic amputat ne-a servit media locală în pandemie și cum se comportă acum în vremuri de război când s-a trecut de la canale cu profil medical la oficine de propagandă fără perdea.

Miercuri, aflam că s-a găsit o cameră de tortură în regiunea Harkov, unde rușii scoteau dinții de aur din gura ucrainenilor. Plus o victimă îngropată de vie. Parcă te duce gândul la lagărele naziste. Am citit știrea asta mai peste tot, inclusiv în presa „quality” gen Dig24 și Hotnews. Apoi, la o zi distanță, altă știre.

CRISTIAN DOGARU
(continuare în pagina 3)

DISCURSUL LUI EDUARD HELLVIG, ȘEFUL SRI:

“N-avem nevoie de frizeri ca să cucерim Vestul”

Sursa foto: facebook / Serviciu Român de Informații

“CE NAȘTE DIN PISICĂ, ȘOARECI MĂNĂNCĂ”

Economia națională, căpușată de serviciile secrete

Eduard Hellvig, director al Serviciului Român de Informații (SRI), a încercat să educe imaginea instituției publice pe care o conduce, în cursul săptămânii trecute, într-un discurs susținut la inaugurarea anului universitar la Universitatea Babeș-Bolyai. Discursul de spălare a imaginii SRI a venit tocmai în toată scandalului declanșat de TVR care, în cadrul unei emisiuni, a încercat să spele imaginea Securității în perioada 1980-1990.

De fapt, discursul lui Hellvig a fost rostit chiar în 4 octombrie-zina în care Consiliul Național al Audiovizualului a sancționat cu somatie Televiziunea Română pentru emisiunea respectivă.

Probabil că, prin intermediul angajaților SRI, cel care ocupă de opt ani postul de director al serviciului respectiv a aflat ce decizie urma să ia CNA și astfel l-a fost mai ușor să plăgezze emisiunea TVR referitoare la fosta Securitate.

GEORGE MARINESCU
(continuare în pagina 8)

Așa graț-a Hellvig! Mamă, Doamne, șeful SRI a ținut un discurs cutescior, la Universitatea Babeș-Bolyai, cu ocazia inaugurării anului universitar!

Eduard Hellvig a vorbit în public!

Wow!

Ce a spus?

Chestii foarte importante și de foarte mare înfite.

Adică?

Adică a transmis mesaje și a dat semnale.

Deci?

Deci, nimic.

Tot discursul a fost un bla-bla prelungit pe vreo opt pagini (Aria!, la corp 12), plin de platitudini, cu pretenția că îl învață pe studenți, și pe care eu l-am citit pe tot, doar pentru că sunt antrenat să citesc Talmudul, căci un creștin normal nu ar face-o.

Deși a zis că el le tine lecții, le-a dat lecții. “La ațiaia amă după ce m-am aflat în locul vostru, vreau să vă ofer o

perspectivă asupra realității la care poate nu v-ați gândit. Și vreau să vă vorbesc despre libertate”.

Hellvig a avut curajul să le spună studenților: “Cel mai important este să nu renunțați la ideile și valorile în care credeți, și să luptați pentru ele mereu”, o chestie știută de studenți, din toate filmele americane difuzate “generație PRO”, (din care face parte cu mândrie Hellvig).

Mult mai expresiv au spus-o, în 2009. Puya feat. Kamelia & George Hora: “I can change the world”.

Câteva mostre de platitudini: “Politica și activitatea de culegere de infor-

mații nu trebuie să fie suprapuse”; “...echilibrul devine antidotul extremismelor”; “Știrile bune nu fac rating. Iar mesajele pozitive pot pierce plictoare”.

De fapt, lista de platitudini ar putea continua, citând întregul discurs al șefului SRI, dar ea este întreruptă de unele care sunt stupideități rudimentare, cum este asta: “Eu, din păcate, am văzut mulți prieteni din facultate care au renunțat la ideile generoase pe care le susținem când eram studenți, de dragul unor compromisuri pentru putere”.

(continuare în pagina 8)

Nobelul pentru pace și refluxul democrației

CRISTIAN PIRVULESCU

Acțiunile, când oportunitățile democrației – nu doar ca regim politic, ci și ca stare de spirit – apar mult mai clar. Intelegem mai bine că războiul este o formă a unui politoid, un epoc al politoidului. De aceea, nu este întâmplător că democrația în lume – și punerea sa în defensiva chiar în statele considerate democrații consolidate – a crescut riscul de război.

Amul acesta, premiul Nobel pentru Pace a fost acordat unor organizații din Belarus (Alec Bialiațki și Centrul pentru Drepturile Omului Viașna), Rusia (Fundatia Memorial) și Ucraina (Centru pentru Libertăți Civile). În actualul context geopolitic generat de invazia rusă din Ucraina și atacul general împotriva democra-

ția, Comitetul Nobel norvegian a ales să transmită un semnal important privind rolul organizațiilor societății civile nu doar în reziliența democratică, ci și în combaterea autoritarismului.

Amul trecut deja, premiul primit de Dimitri Mutov (alături de jurnalista filipineză Maria Ressa) sublinia im-

portanța libertății de exprimare în regimuri liberale cum este cel din Rusia putinistă. Dar, anul acesta, jurii norvegici a ales să promoveze dreptul de a critica puterea pentru protejarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor, în special eforturile incredibile făcute de indivizi și organizații cu asumarea unor riscuri enorme, pentru documentarea crimelor de război și a abuzurilor împotriva drepturilor omului.

În cei 121 de ani de când a fost instituit, premiul Nobel pentru Pace a fost acordat de 102 ori, căci în perioadele de război și crize nu era momentul potrivit ca premiul să se acorde.

(continuare în pagina 3)

OPEC+ a parafat dezastrul economic european

La ultima întâlnire la nivel ministerial a organizației OPEC și a variantei sale extinse OPEC+ s-a decis reducerea producției zilnice de petrol cu 2 milioane de bareli, astfel încât să se limiteză scăderea prețului.

Decizia a reprezentat o lovitură în plin pentru Statele Unite și Europa, care așteptau să le fie oferit pe nimic petrolul și gazele naturale din alte surse, în numele luptei pentru democrație și drepturile omului, valori aflate la deosebită căutare în Orientul Mijlociu, la fel cum se află și în Europa sau în America, dacă nu “flueri în biserică”.

Dar Rusia face parte din OPEC+,

iar decizia țărilor OPEC, în frunte cu Arabia Saudită, reprezintă un affront fără precedent pentru Occident. Oare ce știu autoritățile de la Riad și din alte capitale din Orientul Mijlociu de și-au “permis” să adopte o astfel de altitudine?

“Dincolo de cuvintele comunicatului de presă, mișcarea OPEC poate fi văzută doar ca un atac asupra economiei globale, care are o nevoie disperată de prețuri reduse ale petrolului”, scrie Javier Blas, analist al pieței energiei la Bloomberg.

Prezentarea deciziei OPEC drept un atac vine pe fondul unor declarații similare ale oficialilor de la Casa Albă

în spatele ușilor închise.

Zerohedge arată că perspectiva unei reduceri a producției de petrol a fost descrisă, înainte de publicarea comunicatului de presă de la OPEC, amănunțat drept “un dezastru total” și “un act ostil”, și atunci, de ce nu se poate direct la bombardarea țărilor din OPEC+, în numele democrației și drepturilor omului?

Oficialii administrației Biden uită foarte ușor că o astfel de decizie nu ar trebui să afecteze Statele Unite, în condițiile în care rezervele interne de petrol și gaze sunt suficiente, însă planul de tranziție către “energia verde” blochează toate investițiile pe termen lung în sectorul petrolului.

(continuare în pagina 12)

CALIN RECHEHA